SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 3. marca 2011*

V zadevi C-440/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) z odločbo z dne 18. avgusta 2009, ki je prispela na Sodišče 11. novembra 2009, v postopku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

proti

Stanisławi Tomaszewski,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J.-J. Kasel (poročevalec), predsednik senata, A. Borg Barthet in E. Levits, sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

* Jezik postopka: poljščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. novembra 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu D. Narwala-Szot in B. Rębilas, zastopnici,

– za poljsko vlado J. Faldyga in A. Siwek, zastopnici,

– za Evropsko komisijo V. Kreuschitz in M. Owsiany-Hornung, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 45 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za

zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (UL L 392, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu (zavod za pokojninsko zavarovanje – območna enota Nowy Sącz, v nadaljevanju: Zakład Ubezpieczeń Społecznych) in S. Tomaszewsko v zvezi z upoštevanjem prispevne dobe, ki jo je S. Tomaszewska dopolnila v drugi državi članici, in v zvezi z načinom določitve minimalne dobe, ki se v poljskem pravu zahteva za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

Pravni okvir

Ureditev Unije

3 V skladu s členom 1(r) Uredbe št. 1408/71 „zavarovalne dobe“ pomenijo dobe plačevanja prispevkov ali dobe zaposlitve ali samozaposlitve, kot so opredeljene ali priznane kot zavarovalne dobe po zakonodaji, po kateri so bile dopolnjene ali se štejejo za

dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih ta zakonodaja obravnava kot enakovredna zavarovalnim dobam.

4 Člen 45 navedene uredbe z naslovom „Upoštevanje zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah, ki so veljale za zaposleno ali samozaposleno osebo, za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev“ v odstavku 1 določa:

„Kadar zakonodaja države članice v sistemu, ki ni posebni sistem v smislu odstavkov 2 in 3, pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob ali dob prebivanja, pristojni nosilec te države članice po potrebi upošteva tudi zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji druge države članice v splošnem ali v posebnem sistemu ali v sistemu za zaposlene ali za samozaposlene osebe. V ta namen upošteva te dobe, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.“

Nacionalna ureditev

5 Na Poljskem starostne in druge pokojnine ureja zakon o starostnih in drugih pokojninah, izplačanih iz skladov socialnega zavarovanja (ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) z dne 17. decembra 1998, v prečiščeni različici (Dz. U iz 2004, št. 39, točka 353, v nadaljevanju: zakon o starostnih pokojninah).

6 Člen 5 zakona o starostnih pokojninah določa:

„1. Pri določitvi pravice do starostne ali druge pokojnine ter izračunu njene višine se ob upoštevanju odstavkov od 2 do 5 upoštevajo:

1) prispevne dobe iz člena 6;

2) neprispevne dobe iz člena 7.

2. Pri določitvi pravice do starostne ali druge pokojnine ter izračunu njene višine se neprispevne dobe upoštevajo do največ ene tretjine dokazanih prispevnih dob.

[…]“

7 Člen 10(1) navedenega zakona določa:

„Pri določitvi pravice do starostne pokojnine ter izračunu njene višine se upoštevajo tudi te dobe, pri čemer se, ob upoštevanju člena 56, obravnavajo kot prispevne dobe:

[…]

3) dobe zaposlitve, dopolnjene pred 1. januarjem 1983 z delom na kmetijskem gospodarstvu po dopolnitvi 16 let, če je potrebno za dopolnitev dobe, ki je zahtevana za priznanje starostne pokojnine, če so prispevne in neprispevne dobe, določene na podlagi členov od 5 do 7, krajše od dobe, ki je zahtevana za pridobitev pravice do starostne pokojnine."

8 Člen 29(1), točka 1, zakona o starostnih pokojninah določa:

„Zavarovanci, ki so rojeni pred 1. januarjem 1949 in niso dosegli starostne meje iz člena 27, točka 1, se lahko upokojijo:

1) ženska, ki je dopolnila 55 let – če je dopolnila vsaj 30-letno prispevno in neprispevno dobo ali vsaj 20-letno prispevno in neprispevno dobo in je bilo ugotovljeno, da je popolnoma nezmožna za delo."

9 Člen 46 tega zakona določa:

„1. Pravico do starostne pokojnine ob pogojih iz členov 29, 32, 33 in 39 imajo tudi zavarovanci, ki so rojeni po 31. decembru 1948 in pred 1. januarjem 1969, če kumulativno izpolnjujejo te pogoje:

1) niso se včlanili v odprt pokojninski sklad ali vložili zahtevka, naj se sredstva z računa pri odprtem pokojninskem skladu ob posredovanju nosilca socialne varnosti prenesejo v državni proračun;

2) pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, ki so določeni v tem zakonu, izpolnijo do 31. decembra 2008."

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 S. Tomaszewska, rojena 1. marca 1952, je ob dopolnjeni starosti 55 let vložila zahtevo za pridobitev predčasne starostne pokojnine.

11 Ni bila včlanjena v odprti pokojninski sklad, je pa na Poljskem na podlagi plačevanja prispevkov dopolnila 181 mesecev prispevne dobe, 77 mesecev in 11 dni neprispevne dobe ter 56 mesecev in 25 dni delovne dobe na kmetijskem gospodarstvu svojih staršev. Poleg tega je na ozemlju nekdanje Socialistične republike Češkoslovaške dopolnila 49 mesecev prispevne dobe.

12 Zakład Ubezpieczeń Społecznych je z odločbo z dne 2. avgusta 2007 zavrnil zahtevo za starostno pokojnino, ki jo je vložila S. Tomaszewska, ker naj ta ne bi dokazala dopolnitve potrebne minimalne zavarovalne dobe 30 let, ki jo določa člen 29(1), točka 1, zakona o starostnih pokojninah. Ker na podlagi člena 5(2) tega zakona neprispevne dobe ne morejo preseči tretjine prispevnih dob, dopolnjenih na Poljskem, ji je Zakład Ubezpieczeń Społecznych priznal le 181 mesecev prispevnih dob ter 60 mesecev in 10 dni neprispevnih dob. Ker S. Tomaszewska ni imela niti potrdila o popolni

nezmožnosti za delo, je Zakład Ubezpieczeń Społecznych štel, da ne izpolnjuje pogojev, ki so določeni za predčasno upokojitev žensk.

13 S. Tomaszewska je zoper to odločbo vložila tožbo na Sąd Okręgowy w Nowym Sączu (okrajno sodišče v Nowym Sączu). To je s sodbo z dne 7. decembra 2007 razsodilo, da je S. Tomaszewska od 14. maja 2007 upravičena do starostne pokojnine v sorazmerni višini, in s tem tožbi delno ugodilo.

14 Sąd Apelacyjny w Krakowie (pritožbeno sodišče v Krakovu) je s sodbo z dne 5. avgusta 2008 zavrnilo pritožbo, ki jo je vložil Zakład Ubezpieczeń Społecznych, in potrdilo prvostopenjsko sodno odločbo.

15 Po mnenju Sąd Apelacyjny w Krakowie seštevanje zavarovalnih dob, dopolnjenih na Poljskem in v tujini, omogoča, da se v celoti upoštevajo prispevne dobe, dopolnjene na Poljskem in v tujini, v skladu z načelom enakega obravnavanja delavcev migrantov. Če bi se namreč štelo, da neprispevne dobe ne morejo preseči tretjine prispevnih dob, dopolnjenih na Poljskem, bi to povzročilo, da bi bilo upoštevanje neprispevnih dob za delavce migrante manj ugodno kot pa za osebe z relativno dolgimi prispevnimi dobami na Poljskem.

16 Zakład Ubezpieczeń Społecznych je vložil kasacijsko pritožbo, v kateri se je skliceval na napačno razlago člena 45(1) Uredbe št. 1408/71, člena 15(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (UL L 74, str. 1), v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo

št. 118/97 (v nadaljevanju: Uredba št. 574/72), in člena 5(2) zakona o starostnih pokojninah. Sąd Apelacyjny w Krakowie naj bi namreč nepravilno razsodil, da je treba neprispevne dobe, dopolnjene na Poljskem, upoštevati v delu, ki ne presega tretjine dokazanih prispevnih dob, dopolnjenih na Poljskem in v tujini.

17 Zakład Ubezpieczeń Społecznych meni, da je treba glede upoštevanja različnih zavarovalnih dob upoštevati vrstni red, ki je določen v členu 45(1) Uredbe št. 1408/71. Da bi presodil, ali zavarovalna doba, dopolnjena v državi članici, zadostuje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, bi moral pristojni nosilec te države članice v prvi fazi uporabiti le zakonodajo te države članice in odločiti, ali je na podlagi zavarovalne dobe, dopolnjene v tej državi članici, mogoče pridobiti pravico do starostne pokojnine, ki jo izplačuje ta nosilec. Če tako določene zavarovalne dobe ne zadostujejo, je treba v drugi fazi upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene v drugih državah članicah.

18 Tak pristop naj bi potrjeval člen 15 Uredbe št. 574/72. Poleg tega naj bi tak pristop omogočal upoštevanje vseh zavarovalnih dob, dopolnjenih v tujini – prispevnih in neprispevnih – ker se morebitna omejitev upoštevanja nekaterih prispevnih dob ne bi uporabljala za dobe, ki so bile dopolnjene v tujini, kar naj bi bilo zlasti pomembno, če bi bile take dobe dopolnjene po zakonodaji države članice, ki jih upošteva pri ugotavljanju, ali je bila pridobljena pravica do dajatve.

19 Nasprotno pa Sąd Apelacyjny w Krakowie meni, da mora vsaka država članica pri tem, ko odloča o pravici do dajatev, ki se izplačujejo iz sistema socialne varnosti, v skladu s členom 45(1) Uredbe št. 1408/71 enako obravnavati zavarovalne dobe, ki so bile dopolnjene na ozemlju katerekoli druge države članice Evropske unije, in zavarovalne dobe, ki so bile dopolnjene na njenem ozemlju.

20 Po tem, ko je predložitveno sodišče ugotovilo, da člen 46(2)(a), prvi stavek, Uredbe št. 1408/71, ki se nanaša na izračun teoretičnega zneska dajatve, vendarle potrjuje stališče Sąd Apelacyjny w Krakowie, je sklenilo, da je bistvo spora v vprašanju, ali je omejitev, ki je ne smejo preseči neprispevne dobe, tretjina trajanja dokazanih prispevnih dob, dopolnjenih na Poljskem, ali tretjina vseh zavarovalnih dob, dopolnjenih med poklicno kariero zavarovanca, skupaj z dobami, ki so bile dopolnjene v drugih državah članicah.

21 V teh okoliščinah je Sąd Najwyższy prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 45(1) Uredbe [št. 1408/71] v povezavi s členom 15(1)(a) Uredbe [št. 574/72] razlagati tako, da je pristojni nosilec države članice – ob ugotovitvi, da delavec v tej državi ni izpolnil pogoja, da mora dopolniti zavarovalno dobo v trajanju, ki v skladu z njeno zakonodajo zadostuje za pridobitev pravice do pokojnine – zavezan upoštevati zavarovalno dobo, dopolnjeno v drugi državi članici, tako, da zavarovalno dobo, od katere je odvisna pridobitev pravice, ponovno izračuna ob uporabi pravil nacionalnega prava in ob obravnavanju zavarovalne dobe, dopolnjene v drugi državi članici, kot dobe, dopolnjene v matični državi, ali tako, da dobo, dopolnjeno v drugi državi članici, prišteje k dobi, dopolnjeni v matični državi, ki je bila predhodno izračunana na podlagi zadevnih pravil?“

Vprašanje za predhodno odločanje

22 Najprej je treba poudariti, da spor med Zakład Ubezpieczeń Społecznych in S. Tomaszewsko poteka v zvezi s pridobitvijo pravice do starostne pokojnine, kar je vprašanje, ki se nanaša na člen 45(1) Uredbe št. 1408/71, medtem ko so pravila glede izračuna

višine dajatve določena v členu 46 in naslednjih te uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 9. decembra 1993 v združenih zadevah Lepore in Scamuffa, C-45/92 in C-46/92, Recueil, str. I-6497, točka 13, in z dne 12. septembra 1996 v zadevi Lafuente Nieto, C-251/94, Recueil, str. I-4187, točka 49).

23 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 45(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da mora pristojni nosilec zadevne države članice pri določitvi minimalne zavarovalne dobe, ki se na podlagi nacionalnega prava zahteva za to, da delavec migrant pridobi pravico do starostne pokojnine, upoštevati – da bi določil mejo, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe v razmerju do prispevnih dob, kot je ta, ki jo določajo predpisi te države članice – le prispevne dobe, dopolnjene v tej državi članici, ali pa mora upoštevati vse zavarovalne dobe, dopolnjene v času poklicne kariere delavca migranta, skupaj z dobami, ki so bile dopolnjene v drugih državah članicah.

24 V skladu z ustaljeno sodno prakso ostanejo države članice pristojne za določitev pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dajatev socialne varnosti, čeprav so ti strožji, če sprejeti pogoji med delavci Unije ne povzročajo nobene očitne ali prikrite diskriminacije (sodbe z dne 20. septembra 1994 v zadevi Drake, C-12/93, Recueil, str. I-4337, točka 27; z dne 20. februarja 1997 v združenih zadevah Martínez Losada in drugi, C-88/95, C-102/95 in C-103/95, Recueil, str. I-869, točka 43, in z dne 20. januarja 2005 v zadevi Salgado Alonso, C-306/03, ZOdl., str. I-705, točka 27).

25 Ureditev, ki jo uvaja Uredba št. 1408/71, je namreč le sistem koordinacije, ki se nanaša predvsem na določitev zakonodaje ali zakonodaj, ki se uporabljajo za zaposlene in samozaposlene osebe, ki v različnih okoliščinah uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (sodbe z dne 9. marca 2006 v zadevi Piatkowski, C-493/04, ZOdl., str. I-2369, točka 20; z dne 18 julija 2006 v zadevi Nikula, C-50/05, ZOdl., str. I-7029, točka 20, in z dne 3. aprila 2008 v zadevi Derouin, C-103/06, ZOdl., str. I-1853, točka 20).

26 Za tak sistem je značilno, da se pogoji, na podlagi katerih se določijo delovne in zavarovalne dobe, razlikujejo glede na državo članico, v kateri je zadevni delavec opravljal svojo dejavnost. V skladu s členom 1(r) Uredbe št. 1408/71 so ti pogoji opredeljeni izključno z zakonodajo države članice, na podlagi katere so bile zadevne dobe dopolnjene.

27 Vendar pa morajo države članice pri določitvi navedenih pogojev spoštovati pravo Unije in zlasti cilj, ki ga uresničuje Uredba št. 1408/71, ter načela, na katerih ta temelji.

28 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je cilj Uredbe št. 1408/71 zagotoviti, kot je navedeno v njeni drugi in četrti uvodni izjavi, prosto gibanje zaposlenih in samozaposlenih oseb v Uniji ter pri tem upoštevati posebnosti posameznih nacionalnih zakonodaj o socialni varnosti. S tem namenom ta uredba, kot izhaja iz njene pete, šeste in desete uvodne izjave, določa načelo enakega obravnavanja vseh delavcev držav članic v različnih nacionalnih zakonodajah ter želi kar najbolj zagotoviti enako obravnavanje vseh delavcev, zaposlenih na ozemlju države članice, in preprečiti kaznovanje delavcev, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (zgoraj navedene sodbe Piatkowski, točka 19; Nikula, točka 20, in Derouin, točka 20).

29 Natančneje, v zvezi s pokojninskim zavarovanjem je v členu 45(1) Uredbe št. 1408/71 določena zahteva, da pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja pogojuje pridobitev pravice do dajatve z dopolnitvijo minimalne zavarovalne dobe, upošteva – če je to potrebno za to, da zadevni delavec pridobi pravico do dajatve – zavarovalne

dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

30 S členom 45 Uredbe št. 1408/71 je torej uveljavljeno načelo seštevanja zavarovalnih dob, dob prebivanja ali zaposlitve, kot ga določa člen 42(a) ES. Gre za eno od temeljnih načel uskladitve sistemov socialne varnosti držav članic na ravni Unije, katerega namen je zagotoviti, da zaradi uresničevanja pravice do prostega gibanja, podeljene s Pogodbo ES, delavcu niso odvzete pravice glede socialne varnosti, ki bi jih imel, če bi celotno kariero delal v eni sami državi članici. Taka posledica bi lahko delavca Unije dejansko odvrnila od uresničevanja pravice do prostega gibanja in bi zato pomenila oviro za to svoboščino (sodba z dne 26. oktobra 1995 v zadevi Moscato, C-481/93, Recueil, str. I-3525, točka 28, in zgoraj navedena sodba Salgado Alonso, točka 29).

31 Zato ima država članica pravico, da za pridobitev pravice do pokojnine, določene z nacionalno zakonodajo, določi minimalno prispevno dobo ter vrsto in omejitev zavarovalnih dob, ki jih je mogoče s tem namenom upoštevati, pri tem pa morajo biti v skladu s členom 45 Uredbe št. 1408/71 upoštevane tudi dobe, dopolnjene po zakonodaji katerekoli druge države članice, pod enakimi pogoji, kot če bi bile dopolnjene po nacionalni zakonodaji (glej v tem smislu sodbo Salgada Alonso, točka 31).

32 V obravnavanem primeru je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da Zakład Ubezpieczeń Społecznych pri določitvi dobe, katere dopolnitev se zahteva za pridobitev pravice do starostne pokojnine, upošteva prispevne dobe, dopolnjene v drugi državi članici, ki so prištete k seštevku vseh prispevnih dob, dopolnjenih na Poljskem. Vendar pa se te iste prispevne dobe, dopolnjene v drugi državi članici, ne upoštevajo

pri določitvi meje ene tretjine, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe glede na prispevne dobe.

33 Ni sporno, da je delavec, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki je prispevne dobe dopolnil tako na Poljskem kot tudi v drugi državi članici, zaradi tega dejstva v manj ugodnem položaju kot delavec, ki je vse prispevne dobe dopolnil na Poljskem.

34 Kot namreč izhaja iz izračuna, ki ga je opravil Zakład Ubezpieczeń Społecznych, lahko S. Tomaszewska uveljavlja le 60 mesecev neprispevne dobe in torej izkaže skupaj 346 mesecev prispevne dobe, kar ne zadošča za pridobitev pravice do starostne pokojnine. Če pa bi S. Tomaszewska vse svoje prispevne dobe dopolnila na Poljskem, namesto da je uresničevala svojo pravico do prostega gibanja in dopolnila prispevne dobe v drugi državi članici, bi lahko uveljavljala 76 mesecev neprispevne dobe in bi imela skupaj 362 mesecev prispevne dobe, kar ustreza minimalnemu obdobju 30 let, ki ga je treba dopolniti za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

35 V teh okoliščinah taka uporaba nacionalnega prava, kot jo je opravil Zakład Ubezpieczeń Społecznych v postopku v glavni stvari, ki pri določitvi meje ene tretjine, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe glede na prispevne dobe, ustvari položaj, v katerem so delavci Unije, ki so uresničevali svojo pravico do prostega gibanja, manj ugodno obravnavani od delavcev, ki te pravice niso uresničevali, lahko ovira za prosto

gibanje delavcev in izniči uporabo pravil o seštevanju, ki jih določa člen 45 Uredbe št. 1408/71.

36 Iz sodne prakse, navedene v točki 31 te sodbe, namreč izhaja, da poljsko pravo sicer lahko določi minimalno prispevno dobo, ki mora biti dopolnjena za pridobitev pravice do starostne pokojnine, ter vrsto in omejitev prispevnih dob, ki jih je mogoče upoštevati, da pa to lahko določi le, če so – v skladu s členom 45 Uredbe št. 1408/71 – prispevne dobe, dopolnjene v drugi državi članici, upoštevane pod enakimi pogoji kot tiste, ki so bile dopolnjene na Poljskem.

37 Zato morajo biti prispevne dobe, ki jih je S. Tomaszewska dopolnila v katerikoli drugi državi članici, enako obravnavane kot prispevne dobe, ki so bile dopolnjene na Poljskem, in s tem vključene v izračun, katerega namen je določiti mejo ene tretjine, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe glede na prispevne dobe.

38 V zvezi s trditvijo poljske vlade, da je to, da se pri določitvi meje ene tretjine, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe glede na prispevne dobe, ne upoštevajo prispevne dobe, dopolnjene v drugih državah članicah, upravičeno z obstojem upravnih in drugih praktičnih težav, zadostuje ugotovitev, da člen 39(3) ES glede uresničevanja pravice do prostega gibanja delavcev ne dopušča drugih omejitev kot tistih, ki so utemeljene z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem. Zato razen teh v Pogodbi izrecno navedenih primerov ni mogoče upravičiti nobene omejitve prostega gibanja delavcev (glej v tem smislu sodbi z dne 7. marca 1991 v zadevi Masgio, C-10/90,

Recueil, str. I-1119, točka 24, in z dne 16. septembra 2004 v zadevi Merida, C-400/02, ZOdl., str. I-8471, točka 30).

39 Glede na navedene ugotovitve je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 45(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da mora pristojni nosilec zadevne države članice pri določitvi minimalne zavarovalne dobe, ki se na podlagi nacionalnega prava zahteva za to, da delavec migrant pridobi pravico do starostne pokojnine, upoštevati – da bi določil mejo, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe v razmerju do prispevnih dob, kot je ta, ki jo določajo predpisi te države članice – vse zavarovalne dobe, dopolnjene v času poklicne kariere delavca migranta, skupaj z dobami, ki so bile dopolnjene v drugih državah članicah.

Stroški

40 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 45(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi

z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006, je treba razlagati tako, da mora pristojni nosilec zadevne države članice pri določitvi minimalne zavarovalne dobe, ki se na podlagi nacionalnega prava zahteva za to, da delavec migrant pridobi pravico do starostne pokojnine, upoštevati – da bi določil mejo, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe v razmerju do prispevnih dob, kot je ta, ki jo določajo predpisi te države članice – vse zavarovalne dobe, dopolnjene v času poklicne kariere delavca migranta, skupaj z dobami, ki so bile dopolnjene v drugih državah članicah.

Podpisi